

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus,
quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem
promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu,
radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro
commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 7. De Exemplis Caritatis erga Captivos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

fener, cessante pestilentia, occasione in sibi tantæ caritatis diutius exercenda eripi. Annus Rhen. 1597.
Alius quidam ex eadem Societate, cum Cœlitij intellectu, antrum quoddam pœdore tetrico reservatum esse, in quo homines aliquot peste afflati sine auxilio jacerent, eo nemo illuc ingredi auderet, mox solus illuc intravit, magnum sexus utriusque animam agentis numerum invenerat, omnes confessione expiavit, & ad mortem disponit. Annus Belg. 1597.

II. Perpendant itaque Sacerdotes, quam pretiosa in concreto Domini sit caritas in tali periculo monstrata, & S. Antonii Justin. I. de S. Martino sententiam altè animo immanant: *Magnum prorsus Martyrij genus est, ultero se pro amore Christi dare periculis. Audi sine ferro Martyrem ex tua caritate morientem.* Resolvant se proin ad hoc obsequium intrepide & hilariter exhibendum, certò credentes, quod vita, quæ propter caritatem despicitur, per caritatem melius obtinetur.

§. VII.

De Exemplis Caritatis erga Captivos.

I. Nec hujus quidem caritatis exercenda rationes & occasiones multiplices desunt Sacerdotibus; cum enim captivitas ipsa tum ob erectæ libertatis dolorem, tum ob carcere molestem, tum ob coniunctum saepe cruciatum meum, ipsiusque vitæ amittendæ periculum, meritò inter gravissimas hujus Mundi miseras numeretur, facile colligatur, ad hanc quoque vel maximè Zelum & Caritatem Sacerdotum extendere se debere, uti quam plurimi eorum non minus egregie præstiterunt, quam sagaciter aguoverunt.

S. Paulinus Nolanus Episcopus, cum omnia sua bona in captivorum redemptionem, & egenorum opem expendisset, & vidua quædam, ut Filium à Wandaliis captum redimere posset, subfidium ab eo exposceret, scipsum pro illo in captivitatem tradi jussit, sicque diu hortulani officio functus est, donec, DEO sic mirabiliter disponente, à Domino

BOR

non ipse duntaxat, sed omnes etiam civitatis suæ quæsiſſet
beri dimittiſſunt. S. Gregorius l. 3. Dial. c. 1.

S. Sanctulus, cùm Diaconum quendam à Longobardis pro
captiuū audivisset, eundem ut ſibi custodiendum iudecere pro
persuasit, eā ramen conditione, ut, si Diaconus adiungatur
ipſe Sanctus illius loco necaretur. Quam mortem, cui, ſub
Diacono ad ipſius adhortationem aufugiente, alacriter. S. An
ire paratus fuſſet, Carnifex illum capite truncato, nono fe
num in altum ſublatam demittere ad iustum non posſet. Ca
nec ipſo Sanctulo precante & hortante eam demifſit. Ideo que
tantis miraculis obſtupefacti Longobardi libetum liberari
runt. S. Gregorius l. 3. Dial. c. 37.

S. Petrus Nolascus, cùm Christi Fidelibus ab hollando
vitute redimendis omnem pecuniam consumptissimus, & Joan
sum etiam pro illis vendere poſſe optaret, nocte B. Medieci
nem aspectabilem habuit, ut ad ſui honorem ordinem ader
ligiosorum, qui unicè in captivoruī Redemptionem inicit, in
veret, adhortantem; cui proin monito confeſſum p. Domini
Socijs adſcritis, non modò tribus ordinarijs Religioſis doc. 1.
votis quartum de redēptione captivorum procurauit. Itaq
jicit, ſed etiam religiōfimè exoluit. Brew. Rom. l. 24. En

S. Raymundus Non uatus, cùm à B. Virgine, ut viuauentu
ris & Scientiam Sanctorum edocere dignaretur, inſtituit, eāc
riſſet, ab eādem intellectus, gratiſſimum ipſi fore, ſi Redēptionem
nem ſub titulo de misericordia redēptionis captiuū ſatoris
ſuggerente nuper fundatam ingredieretur. Ude cond
ordinem ingressus, & in Africam poſtea miſſus, cùm mo
à ſervitute liberāſſet, pecuniā consumptā, ſeipſum p. Aug
dedit; donec multis cruciatibus perpeſſis iterum in
pam redivit, viāmque ſanctissimè finivit. Brew. Rom. l. 24. En

S. Achatius Episcopus Amidensis, cùm Romanis p. Aug
prem millia. Persarum cepiſſent, nec Persæ ipſi cor. R. 1.
mere vellet, aureis & argenteis Eccleſiæ vafis in me
conflatis, eosdem redemit, & alimentis ac viatico iuſta h
ad Regem ſuum dimiſit. Nicephorus l. 14. hist. c. 2.

S. Deogratias Carthaginensis Episcopus, cùm Genit. 1. 9.
urbem cepiſſet, & ingentem multitudinem captivo

lubmisset, universa quoque vasa ministerij aurea & argentea
in eorum redemptionem impendit, & quoniam per captivi-
tatem valde emaciati & morbis oppressi fuerant, duo rei-
bus pro eorum habitatione assignavit, ibique illis cum ma-
gistris caritatis serviebat, & omnia necessaria, donec curare-
ntur, subministrabat. Sur. 17. Oct.

S. Anatianus Episcopus Aurelianensis, cum pro inaugura-
tione tolemini urbem ingressurus, ab Agrippino urbis Piæfe-
do. Captivorum liberationem petiisset, & hic recusasset,
quæque lapidis ex alto in caput cadentis ruinâ graviter vul-
nus statu esset, eundem precibus Iouis curavit iterum, & sic
spatam redemptionem captivorum obtinuit. Surius. 17.

Joannes Nunnus è Societate JESU Patriarcha Æthyopiacæ
Medicinae atem ideo tantum addidicit, ut ægrotis captivis
mederi posset, quod & fecit, & si quos magis ægros adver-
sari, insuam domum tulit. Quod si verò aliqui laborem suis
bonis persolvere non possent, ipse vices subibat. Hist.
Soc. l. 10. n. 118.

Iaque audiant Sacerdotes Salomonem monentem Prov.
11. Erue eos, qui ducuntur ad mortem; Eos, qui tra-
nuntur ad infernum, liberare ne cesses; sic enim sperare po-
sit, tamen mensurâ caritatem hanc illi remensum iti, atque
ad eum etiam à captivitate æterna inferni, aut temporali Pur-
gatorij citius liberatum iri.

§. VIII.

De Caritate erga Pauperes.

I. Si funiculus triplex difficeret rumpitur, ut Salomon
Eccles. 4. ait, meritò Sacerdos ad hujus caritatis exercitium
summopere obligatum se credere debet, utpote ad quam tri-
plici ratione velut triplici, eoque fortissimo funiculo ad-
strictum se agnoscit, quorum primus desumitur ex ipsa na-
tura honorum, utpote quæ, sicut ex Ecclesiasticis redditibus
accipiuntur, ita in pios iterum usus expendenda sunt; nam,
ut rectè S. Bernardus in declam. sup. ecce nos pronunciavit,
caritatis pauperum facultates sunt Ecclesiarum; Et sa-
cra lega en crudelitate surripitur, quidquid sibi Ministri Et
Dispen-